

Nie przyniosły również spodziewanych efektów dotychczasowe działania zmierzające do poprawy rozwoju produkcji zwierzęcej.

Sejm stwierdza, że przedstawione przez Rząd sprawozdanie nie określa wyraźnie narastających już od kilku lat zagrożeń i nie formułuje konkretnych działań zmierzających do ich przezwyciężenia. Przedstawione kierunki działania są zbyt ogólnikowe i nie precyzują, co i kiedy będzie praktycznie realizowane. Ocena rządowa jest zbyt optymistyczna i niedostatecznie pokazuje narosłe już od lat zagrożenia dla dalszego rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

Sejm stwierdza, że dalsze utrzymywanie tych niekorzystnych zjawisk może wręcz uniemożliwić realizację programu żywnościowego kraju. Również występująca aktualnie niekorzystna sytuacja w rolnictwie wskazuje na potrzebę wzmoczonej aktywności w podejmowaniu bieżących i długofalowych decyzji w tej dziedzinie. Potrzebne są w związku z tym pilne decyzje skutecznie przeciwdziałające powstałym zagrożeniom, jak również zwiększenie dyscypliny osób odpowiedzialnych za realizację przyjętych zadań.

W związku z tym Sejm zobowiązuje Rząd do:

1. Podjęcia skutecznych działań zapewniających szybsze niż dotąd tempo restrukturyzacji gospodarki na rzecz rolnictwa. Dla osiągnięcia tego celu niezbędne jest dokonanie odpowiednich zmian w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1989—1990 i po 1990 r., zwłaszcza na rzecz zwiększenia środków na rozwój przemysłu chemicznego, maszynowego, spożywczego, przetwórstwa rolnego i innych przemysłów pracujących dla rolnictwa. Musi być bezwzględnie przestrzegana zasada wyższego tempa wzrostu tych nakładów niż w sferze materialnej w całej gospodarce. Temu również powinny służyć rozwiązania ekonomiczne w ramach drugiego etapu reformy gospodarczej.

2. Zapewnienia w 1988 r. realizacji uchwały Sejmu o poprawie relacji dochodów ludności rolniczej o 7 punktów w porównaniu z 1987 r. oraz doprowadzenia do paritetu dochodowego między miastem a wsią w okresie do 1990 r.

3. Dalszego doskonalenia systemu ekonomicznego w celu zapewnienia rentowności i stworzenia warunków do samofinansowania w rolnictwie, w przemyśle spożywczym i w przemysłach pracujących na rzecz rolnictwa.

4. Opracowania i wdrożenia programu regionalizacji polityki rolnej, w tym zwłaszcza bardziej dogodnego i elastycznego systemu ekonomicznego, zaopatrzenia w środki produkcji i swobodnego obrotu ziemią. Dotyczyć to powinno rolników gospodarujących w trudnych warunkach glebowo-klimatycznych i w rejonach o słabej infrastrukturze.

5. Podjęcia skuteczniejszych niż dotąd działań ekonomicznych, technicznych i organizacyjnych zapewniających odpowiednie warunki dla wzrostu produkcji zwierzęcej, zwłaszcza mleka i żywca.

6. Konsekwentnej realizacji programów szczególnych: melioracji, zaopatrzenia wsi i rolnictwa w wodę, reelektryfikacji, telefonizacji, gazyfikacji, poprawy obsługi i warunków socjalnych wsi.

7. Rozpatrzenia wniosków zawartych w raporcie społecznym przedstawionym przez organizacje społeczno-zawodowe rolników.

8. Przedkładania w przyszłych sprawozdaniach rządowych wniosków w sprawie głównych kierunków polityki gospodarczej i środków jej realizacji w stosunku do wsi, rolnictwa i gospodarki żywnościowej na następny rok.

Sejm zwraca się do rad narodowych wszystkich szczebli, aby swoją działalnością i środkami, którymi będą dysponować, wspierały wszystkie działania zapewniające postęp w rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej na ich terenie.

Podstawową rolę w rozwoju społeczno-gospodarczym wsi powinny spełniać organizacje kółek rolniczych i spółdzielczość wiejska. Wykorzystując pełniej niż dotychczas uprawnienia statutowe, szybciej dostosowując działalność do wymogów drugiego etapu reformy oraz lepiej wykorzystując możliwości rozwoju różnych form działalności gospodarczej, samorząd rolniczy i spółdzielczy powinien wpływać skuteczniej niż dotychczas na poprawę warunków rozwoju produkcji rolniczej oraz pracy i życia na wsi.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zobowiązuje Najwyższą Izbę Kontroli do bieżącej kontroli realizacji wyżej wymienionych zadań przez Rząd. Sejmowa Komisja Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej będzie przedkładać Sejmowi okresowe informacje o realizacji przez Rząd zadań zawartych w uchwale.

Marszałek Sejmu: *R. Malinowski*

148

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 17 czerwca 1988 r.

w sprawie odwołania wicemarszałka Sejmu.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na podstawie art. 23 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, odwołuje

Obywatelkę Jadwigę Biedrzycką

ze stanowiska wicemarszałka Sejmu.

Marszałek Sejmu: *R. Malinowski*